

N:o 28.

Af herr **Smith**, om användandet af riksbankens vinst för år 1887.

Som den allmänna meningen i landet synes gå i den riktningen, att all sedelutgifningsrätt skall öfvergå till riksbanken vid 1893 års slut, då de enskilda sedelutgifvande bankernas oktrojer tilländalöpa, så bör, enligt mitt förmenande, det vara representationen angeläget att intill den tiden hafva riksbanken så kapitalstark, att den utan vidare kan öfvertaga den ökade rörelsen. Derest riksbankens årliga nettovinst under dessa 6 år åt riksbanken bibehålles, så torde riksbankens eget kapital derigenom komma att ökas med minst femton millioner kronor, i hvilket fall riksbankens egna fonder torde komma att vid 1893 års utgång uppgå till cirka 70 millioner kronor. Ju starkare riksbanken göres, ju lättare kan den tillhandahålla rörelsen dess nödiga rörelsekapital till lägsta möjliga pris, och det bör därför ligga åtminstone i alla samhällsmedlemmars intresse, som icke hafva vinst af den enskilda sedelutgifningen, att på allt sätt förstärka riksbanken.

På grund häraf vågar jag föreslå Riksdagen
att åt riksbanken bibehålla hela dess uppkomna
nettovinst för 1887.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

L. O. Smith.